

Sygn. akt III KS 56/22

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

o rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 27 października 2022 r.,
w sprawie E. N.
oskarżonej o czyn z art. 212 § 1 k.k.
skargi obrońcy oskarżonej
na wyrok Sądu Okręgowego w Rzeszowie
z dnia 26 maja 2022 r., sygn. akt III Ka 242/22
uchylający wyrok Sądu Rejonowego w Rzeszowie
z dnia 15 listopada 2021 r., sygn. akt II K 797/19
na podstawie art. 539e§2 k.p.k.

postanowił:

1) oddalić skargę,

2) kosztami postępowania skargowego obciążyć oskarżoną.

UZASADNIENIE

E. N. została oskarżona o to, że dnia 20 kwietnia 2018 r. w R. w wypowiedzi kierowanej do T. Z. i T. Z.1 pomówiła Ł. Z. o takie postępowanie i właściwość, które mogły poniżyć go w opinii publicznej i narazić na utratę potrzebnego zaufania poprzez podanie nieprawdziwych informacji o zachowaniu Ł. Z., że Ł. Z. dopuścił się gwałtu na osobie jej córki M. N. oraz że Ł. Z. bił, kopał, rzucał i maltretował jej córkę M. N., tj o czyn z art. 212 § 1 k.k. oraz o to, że w dniu 27 lutego 2019 r. około godziny 13:00 w miejscowości D., gmina [...], woj. [...] na posesji położonej pod

numerem [...] w obecności M. F. pomówiła Ł. Z. o takie postępowanie i właściwość, które mogły poniżyć go w opinii publicznej i narazić na utratę potrzebnego zaufania poprzez podanie M. F. nieprawdziwych informacji, że Ł. Z. dopuścił się gwałtu na osobie jej córki M. N. oraz że Ł. Z. bił, kopał i maltretował jej córkę M.N. , a ponadto że Ł. Z. prowadzi samochód pod wpływem alkoholu, jest osobą, której nie można w żaden sposób zaufać oraz że robi krzywdę małoletniemu A. Z., tj. o czyn z art. 212 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 15 listopada 2021 r. Sąd Rejonowy w Rzeszowie, w sprawie o sygn. akt III Ka 242/22 na podstawie art. 17 § 1 pkt 6 k.p.k. umorzył postępowanie karne o czyn opisany w pkt 1 prywatnego aktu oskarżenia oraz uniewinnił oskarżoną E. N. od popełnienia czynu zarzucanego w pkt 2 prywatnego aktu oskarżenia. Na skutek apelacji pełnomocnika oskarżyciela prywatnego, wyrokiem z dnia 26 maja 2022 r., sygn. akt III Ka 242/22 Sąd Okręgowy w Rzeszowie uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Rzeszowie do ponownego rozpoznania.

Skargę od powyższego wyroku złożył obrońca oskarżonej, zarzucając rozstrzygnięciu naruszenie przepisów postępowania (errores in procedendo) jako błąd pierwotny, które to naruszenie miało istotny wpływ na wynik sprawy tj.:art. 437 § 2 in fine k.p.k. - poprzez uchylenie wyroku Sądu I instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania z uwagi na konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, pomimo, że taka podstawa uchylenia orzeczenia w niniejszej sprawie nie wystąpiła, skoro wszystkie konieczne dowody zostały już dopuszczone i przeprowadzone przez Sąd I instancji na okoliczności opisywane przez Sąd II instancji, ewentualnie uzupełniając, niektóre dowody wskazane przez Sąd II instancji może przeprowadzić samodzielnie wskazany Sąd, a ponadto konieczność dokonania ponownej oceny przeprowadzonych już dowodów nie mieści się w kręgu podstaw wyroku kasatoryjnego, nawet gdy Sąd II instancji wskazuje na naruszenie przez Sąd I instancji art. 7 k.p.k.

W odpowiedzi na skargę, pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego wniósł o pozostawienie skargi bez rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skarga nie jest zasadna i jako taka podlegała oddaleniu.

Na podstawie art. 539a § 3 k.p.k. skarga od wyroku sądu odwoławczego uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania może być wniesiona wyłącznie z powodu naruszenia art. 437 k.p.k. lub z powodu uchybień określonych w art. 439 § 1 k.p.k. Kognicja Sądu Najwyższego w postępowaniu wywołanym wniesieniem skargi obejmuje badanie czy w danej sprawie, na etapie postępowania przed sądem pierwszej lub drugiej instancji, zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza (art. 439 § 1 k.p.k.) albo czy sąd odwoławczy zasadnie uznał, że ma miejsce wypadek wskazany w art. 454 k.p.k. albo konieczne jest przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Z treści uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego wynika, że podstawą wydania wyroku kasatoryjnego było stwierdzenie przez sąd odwoławczy konieczności przeprowadzenia na nowo przewodu w całości. Po analizie treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wskazać należy, że orzeczenie Sądu odwoławczego jest prawidłowe.

Jak wynika z treści uzasadnienia, Sąd Okręgowy po dokonaniu kontroli instancyjnej, stwierdził, że postępowanie dowodowe zrealizowane przez sąd meriti okazało się nieprzydatne w kontekście ustalenia wszystkich okoliczności istotnych dla prawidłowego rozstrzygnięcia kwestii odpowiedzialności karnej. Z treści uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika również z jakich powodów dowody, które już zostały przeprowadzone przez Sąd I instancji zdaniem sądu ad quem zawierają rodzaju braki treściowe, które nakazują ponowne ich przeprowadzenie (ustalenie rozkładu pomieszczeń w mieszkaniu oskarżyciela posiłkowego w dniu 20 kwietnia 2018 r. jako niezbędne do prawidłowego ustalenia czy oskarżyciel posiłkowy mógł nie słyszeć treści wypowiedzianych przez oskarżoną E. N. kierowanych do jej rodziców czy też ustalenie osób obecnych podczas wizyty Ł. Z. w dniu 27 lutego 2019 r. w domu oskarżonej).

Konkludując, Sąd odwoławczy dostrzega nie tylko niedostatki argumentacyjne, związane ze znaczeniem przeprowadzonych przed Sądem I instancji dowodów, które stały się podstawą umorzenia i uniewinnienia, w kontekście dowodów pozostałych, ale należycie argumentuje również konieczności ich powtórzenia i to w postępowaniu pierwszoinstancyjnym.

Dodatkowo wskazać należy, że wbrew twierdzeniom autora skargi konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości, o której mowa w art. 437 § 2 zdanie drugie in fine k.p.k., które stanowiło podstawę wydania wyroku kasatoryjnego w przedmiotowej sprawie, może mieć miejsce również w sytuacji, gdy orzekający sąd pierwszej instancji naruszył przepisy prawa procesowego powodując nierzetelność prowadzonego postępowania sądowego, która uzasadnia potrzebę powtórzenia (przeprowadzenia na nowo) wszystkich czynności procesowych składających się na przewód sądowy w sądzie pierwszej instancji (tak: *Uchwała Sądu Najwyższego z dnia 22 maja 2019 r. sygn. akt I KZP 3/19*).

Z tych wszystkich względów skarga jako niezasadna, podlegała oddaleniu.

[as]